

รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของ คนพิการทางการได้ยิน

The Administration Model to Help Deaf Student
Preparing a Career in the Future

ปกรณ์กิตติ ม่วงประสิทธิ์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพปัญหา และพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้อำนวยการ และครู เก็บข้อมูลโดยศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์เชิงลึก สังเกต สอบถาม อภิปรายกลุ่มเฉพาะ การ SWOT Analysis และการประชาพิจารณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา ผลคือ

สภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินในประเทศไทยมีกฎหมายเฉพาะสำหรับจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ มีนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ ซึ่งสำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ นำนโยบายสู่การปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินให้มีโอกาสในการดำรงชีวิต ในต่างประเทศมีนโยบายการจัดการศึกษาด้านอาชีพสำหรับผู้เรียนทุกคนให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน

ปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาพบว่าขาดความชัดเจนในการทำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ในด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารงานทั่วไป และบริหาร

¹ ภาควิชาบริหารศึกษาศึกษา วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล,

บุคคล ทำให้การบริหารสถานศึกษาขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติและไม่สัมฤทธิ์ผลตามเป้า

รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินคือ การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม การกำหนดนโยบายเฉพาะ แนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์ การจูงใจบุคลากร งานวิชาการ การเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา การเรียนรู้วัฒนธรรม และการปลูกฝังคุณธรรม

คำสำคัญ: การบริหารจัดการสถานศึกษา / อาชีพเพื่อการมีงานทำ / คนพิการทางการได้ยิน

Abstract

The purposes of this research were to study the problems of the models school administrators use to prepare students who are deaf for future careers. The samples of this research involved experts, school directors and teachers. Document analysis, in-depth interviews, observations and focus groups were used to collect data. Analysis of the data used SWOT analysis, frequency, percentage and standard deviation.

Findings of this research showed that evidence of laws and policies regarding future career specifically for students who are deaf in school administration. Special Education Bureau implements policy to support students who are deaf to get jobs to be able to live in society. We also found that in overseas there are policies in career education for all students that correspond with individual potentials.

The problems identified about school administration were lack of clarity between policy and practical application in terms of academic

administration, budgeting, general and personnel management, which limit continuity and achievement in school administrations.

This is inconsistent with the model of school administration for students who are deaf about future career which is to give precedence to P: Participation, P: Policy specific, E: Empowerment, A: Academic, A: Autonomy, C: Culture and E: Ethics.

Keywords: The school administration / Preparing a career / Deaf students

บทนำ

จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2550 เกี่ยวกับการศึกษา ส่วนที่ 8 สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา มาตรา 49 “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ” โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาอย่างทัดเทียมกับบุคคลอื่นโดยรัฐมีหน้าที่ต้องให้การสนับสนุนและจัดสรรทรัพยากรในการสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งทำให้ผู้ยากไร้ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบากสามารถเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม

หากพิจารณาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่ายังขาดการเสริมสร้างความรู้และทักษะอาชีพที่เป็นรากฐานสำคัญเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะ เจตคติสำหรับการทำงานและอาชีพ จึงมีความจำเป็นต้องปรับหลักสูตรโดยเร่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพให้นักเรียน และจัดการศึกษาให้นักเรียนสามารถค้นหาและค้นพบความถนัดของตนเองรวมทั้งการมีพื้นฐานการอาชีพ ในส่วนของการเตรียมการสู่อาชีพอีกเส้นทางหนึ่ง เมื่อเรียนจบการศึกษาภาคบังคับ ผู้เรียนสามารถเรียนต่อในสถาบันอาชีวศึกษาแบ่งออกเป็นหลาย

ระดับหรือหลายหลักสูตร มีการกำหนดระยะเวลาในการศึกษาและพื้นฐานความรู้ของผู้เข้าศึกษาต่างกัน การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ สำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานจึงเป็นรากฐานและเป็นส่วนหนึ่งของเจตนารมณ์และเป้าหมายของการศึกษาสำหรับเยาวชนไทย การให้ความรู้ความเข้าใจต่อความคิดรวบยอดของการศึกษาเพื่อการมีงานทำ จำเป็นอยู่ในทุกระดับชั้นและบูรณาการในหลักสูตรแกนกลางทุกกลุ่มสาระ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และรายวิชาศึกษาภาคตามลักษณะอาชีพให้เรียนรู้ตามความสนใจ ความถนัดที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และเพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีการจัดนำหนักของความ คิดรวบยอดเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการมีงานทำในแต่ละด้านมีความแตกต่างกันไปตามระดับชั้นของผู้เรียน

สถิติคนพิการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2557 โดยสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (2557) พบว่ามีคนพิการทั้งสิ้นจำนวน 1,767,961 ราย โดยแบ่งออกเป็น คนพิการที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวน 61,010 คน และภูมิภาค 1,470,952 ราย เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า เป็นผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายจำนวน 250,810 ราย หรือร้อยละ 16.37 และจากการสำรวจนักเรียนของศูนย์ปฏิบัติการกระทรวง ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ (2556) นักเรียนและนักศึกษาพิการของกระทรวงศึกษาธิการปีการศึกษา 2555 พบว่ามีนักเรียน นักศึกษาที่มีความพิการทางการได้ยินและการสื่อความหมายจำนวน 131,872 ราย หรือร้อยละ 48 จากนักเรียนที่มีความพิการทุกประเภท คือ 274,194 ราย โดยจะเห็นได้ว่ากลุ่มนักเรียนที่มีความพิการทางการได้ยินหรือการสื่อความหมายมีจำนวนมากเมื่อเทียบกับประชากรนักเรียนพิการทุกประเภท ประกอบกับความสามารถในการรับรู้และการสื่อความหมายของนักเรียนกลุ่มนี้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ ซึ่งปัญหาสำคัญที่พบในการจัดการเรียนการสอนคือ การสื่อสารและความไม่เข้าใจระหว่างกัน และการขาดโอกาสในการรับรู้ข้อมูลและข่าวสาร หากไม่ได้รับการฝึกฝนเป็นพิเศษ จะทำให้การรับรู้ของเด็กที่มีความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายแตกต่างจากเด็กพิการในกลุ่มอื่นๆ มาก

ที่ผ่านมาพบว่าการจัดกระบวนการและรูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการทำงานสำหรับคนพิการในด้านการศึกษาได้ยื่นหรือสื่อสารความหมายยังไม่มีการบวนการหรือรูปแบบที่เหมาะสม ทั้งในเรื่องของความเข้าใจในนโยบายหลักของกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายและกฎกระทรวงที่ไม่เอื้อต่อการทำงานของคนพิการงบประมาณในการสนับสนุนและพัฒนากิจการจัดการเรียนรู้สำหรับคนพิการ และประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาไว้สำหรับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ 7 ยุทธศาสตร์ คือ (1) เพิ่มโอกาสให้คนพิการได้รับการศึกษา (2) พัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลให้เหมาะสมสำหรับคนพิการ (3) พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (4) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้สำหรับคนพิการ (5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (6) พัฒนาระบบการบริหารและกลไกในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ และ (7) ระดมทรัพยากรจากทุกภาคส่วนเพื่อการศึกษาสำหรับคนพิการ (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2556) สืบเนื่องจากนโยบายและยุทธศาสตร์ “2555” ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีนโยบายเน้นในเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อการทำงาน มีรายได้และมีงานทำ โดยมีเป้าหมายในการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในทุกๆ ด้านในระยะเวลา 2 ปี เพื่อให้สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

การจัดการศึกษาเพื่อการทำงานทำเป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาที่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ บนฐานความรู้และความคิดสร้างสรรค์โดยกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาโดย วิเคราะห์ความสามารถและศักยภาพของพื้นที่ในด้านต่างๆ คือ ศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่ ศักยภาพของพื้นที่ตามลักษณะภูมิอากาศ ศักยภาพของภูมิประเทศทำเลที่ตั้งแต่ละพื้นที่ ศักยภาพของศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิตของแต่ละพื้นที่ และศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์

ในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจถึงสมรรถนะ ความสามารถของตนเอง ทั้งที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน ในขณะที่เดียวกันจะต้องเรียนรู้ในศักราชนานาประเทศ ใน 5 ภูมิภาค เกี่ยวกับศักราช ความต้องการ วิถีความเป็นอยู่ของประชาชน ในกลุ่มที่ตนเองจะเข้าไปติดต๋อปฏิสัมพันธ์ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ อันจะนำมาสู่ออกแบบการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีอาชีพ มีรายได้ ผ่านกลุ่มอาชีพใหม่ 5 กลุ่ม คือ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และด้านบริหาร จัดการและการบริการ

จากการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการทางการได้ยินในเขตภาคเหนือตอนบน (วันที่ 14-22 สิงหาคม 2557) ประกอบด้วยโรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร จังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์จิตตอารีฯ จังหวัดลำปาง และโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดตาก พบว่าด้านวิชาการ การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของโรงเรียนยังเป็นการจัดในรูปแบบที่โรงเรียนจัดเตรียมรายวิชาอาชีพไว้ให้ผู้เรียน โดยเป็นรายวิชาอาชีพทั่วไป เช่น ล้างรถ ทำน้ำดื่ม ทำขนม งานดอกไม้ เป็นต้น ซึ่งเป็นงานอาชีพที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น วัสดุท้องถิ่นและความเป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นนั้นๆ ด้านงบประมาณพบว่าโรงเรียนได้จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าวัสดุ และอุปกรณ์ในการดำเนินการ เมื่อนักเรียนได้ผลผลิตจากการฝึกปฏิบัติก็จะนำเอาไปขายให้กับบุคลากรในโรงเรียนหรือเพื่อนนักเรียนด้วยกันในราคาทีใกล้เคียงกับเงินทุน ด้านการจัดสรรบุคลากรพบว่าครูและบุคลากรยังขาดความชำนาญในการบริหารจัดการด้านอาชีพ ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำงานด้านอาชีพที่ได้รับมอบหมาย จึงขาดความเชื่อมโยงในการนำความรู้ไปถ่ายทอดจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องของนักเรียน สำหรับด้านบริหารทั่วไปพบว่าการจัดสรรพื้นที่ในการจัดกิจกรรมอาชีพของนักเรียน โรงเรียนยังขาดสถานที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดการด้านอาชีพ และที่สำคัญการนำองค์ความรู้จากปราชญ์ในท้องถิ่นมาถ่ายทอดความรู้ และขาดการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานอื่นในการเข้ามาร่วมสนับสนุนในการจัดการศึกษา จากภาระงาน 4 ด้าน ในการบริหาร

สถานศึกษาซึ่งประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ในการจัดการศึกษาตามนโยบายเพื่อการมีงานทำพบว่ายังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนในการดำเนินการในสถานศึกษา

จากสภาพและปัญหาในการจัดการสถานศึกษาศึกษาเพื่อการมีงานทำสำหรับผู้เรียนที่มีความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาศึกษาเพื่อการมีงานทำของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายในประเทศไทยและต่างประเทศเป็นอย่างไร รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาศึกษาเพื่อการมีงานทำของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย มาตรการและแนวทางในการบริหารจัดการสถานศึกษาศึกษาเพื่อการมีงานทำของผู้พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมายให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกับผู้เรียนปกติ มีคุณภาพชีวิตและมีความเป็นอยู่ที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข มีอาชีพเลี้ยงตนเอง และเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินของประเทศไทย และต่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการสำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการทางการได้ยิน 20 คน ครู 300 คน รวมทั้งสิ้น 323 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการสำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการ ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ผู้อำนวยการสถานศึกษาที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการทางการได้ยิน 11 คน ครู 44 คน รวมทั้งสิ้น 55 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินใน 4 ด้าน
2. แบบบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินใน 4 ด้าน
3. แบบบันทึกการอภิปรายกลุ่มเฉพาะ เกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินใน 4 ด้าน
4. แบบบันทึกการทำ SWOT Analysis เพื่อกำหนดรูปแบบของการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของผู้พิการทางการได้ยิน
5. แบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อการตรวจสอบรูปแบบของการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของผู้พิการทางการได้ยิน

6. **แบบบันทึกการสังเกต** เพื่อสังเกตสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการรูปแบบวิจัยแบบผสม (Mix Method Research) เพื่อให้ตอบวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินของประเทศไทยและต่างประเทศ มีวิธีการหาคำตอบดังนี้

1. สภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินในต่างประเทศมีการหาคำตอบด้วยวิธีการ ดังนี้

ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินดังนี้คือเอกสารวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย ข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้แบบบันทึกการศึกษา เอกสารเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา

2. สภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินในประเทศไทยมีการหาคำตอบด้วยวิธีการ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน คือ เอกสารวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย ข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้แบบบันทึกการศึกษา เอกสารเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา

2) สัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินด้านนโยบาย มาตรการ วิธีดำเนินการ ผู้ให้การสัมภาษณ์ คือ เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการสำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

ในสถานศึกษาเฉพาะความพิการ และสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินตามภาระงาน 4 ด้าน ผู้ให้การสัมภาษณ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 11 คน และครูผู้สอน 44 คน โดยใช้แบบบันทึกการสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา

3) สังเกตประกอบการสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 11 คน และครูผู้สอน 44 คน โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตประกอบการสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาจากการสังเกต หาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการสอบถาม

4) อภิปรายกลุ่มเฉพาะเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน ผู้เข้าร่วมการอภิปรายกลุ่มเฉพาะ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 11 คน และครูผู้สอน 44 คน โดยใช้แบบบันทึกการอภิปรายกลุ่มเฉพาะเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์เนื้อหา

เมื่อได้ข้อมูลจากการศึกษาสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน ทั้งในประเทศและต่างประเทศในขั้นตอนที่ได้กล่าวมาแล้วโดยการวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลเพื่อสรุปเป็นข้อมูลด้านสภาพการบริหารจัดการต่อไป

3. เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินของประเทศไทย มีวิธีการหาคำตอบ ดังนี้

อภิปรายกลุ่มเฉพาะเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน ผู้เข้าร่วมการอภิปรายกลุ่มเฉพาะ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 11 คน และครูผู้สอน 44 คน โดยใช้แบบบันทึกการอภิปราย

กลุ่มเฉพาะ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์เนื้อหาจากการอภิปราย

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน มีวิหาคำตอบ ดังนี้

1. วิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดกลุ่ม จัดหมวดหมู่ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาตามขั้นตอนที่ 1

2. วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของประเด็นสำคัญที่ได้จาก 1 เพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินโดยใช้แบบบันทึกการทำ SWOT Analysis เป็นเครื่องมือโดยให้ผู้เข้าร่วมทำ SWOT Analysis วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ซึ่งประเด็นสำคัญที่ได้มาจากการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้วิจัยในการวิเคราะห์จุดแข็ง โอกาส การแก้ไขจุดอ่อนและอุปสรรคของประเด็นสำคัญดังกล่าวแล้วนำมากำหนดเป็นรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินผู้เข้าร่วมวิเคราะห์ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษา 11 คน และครูผู้สอนจำนวน 44 คน

3. ทำวิทยานิพนธ์รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินโดยการประชุมกลุ่มเฉพาะเพื่อนำประเด็นที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นร่างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ ผู้มีส่วนร่วมในการวิทยานิพนธ์ คือ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการสำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเฉพาะความพิการ ผู้บริหารสถานศึกษา 11 คน และครูผู้สอน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึก การทำวิทยานิพนธ์ และแบบสอบถามประกอบการทำวิทยานิพนธ์

4. นำรูปแบบที่ผ่านการทำวิทยาพิจารณามาปรับปรุงแก้ไขเพื่อการนำเสนอต่อไป

ผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินในประเทศไทย ประเทศไต้หวัน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศสิงคโปร์ และประเทศออสเตรเลีย มีกฎหมายเฉพาะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ในต่างประเทศจะมีนโยบายในการจัดการศึกษาด้านอาชีพสำหรับผู้เรียนทุกคนให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน สำหรับในประเทศไทยจะมีนโยบายในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับสถานศึกษาเฉพาะความพิการกลุ่มโรงเรียนโสตศึกษาพบว่ามีการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำในหลากหลายกลุ่มอาชีพประกอบด้วย กลุ่มคนกรรม กลุ่มศิลปกรรม กลุ่มเกษตรกรรม และกลุ่มอุตสาหกรรม โดยจะจัดให้นักเรียนเข้าเรียนรู้อาชีพตามความสนใจของนักเรียน โดยจะใช้บุคลากรของสถานศึกษาเป็นผู้จัดการศึกษาด้านอาชีพตามความสนใจและความถนัดของบุคลากร โดยสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษมีส่วนในการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการมีงานทำของคนพิการในแต่ละประเภทให้มีโอกาสในการดำรงชีวิต ทั้งการพัฒนาหลักสูตร การสนับสนุนงบประมาณ ฯลฯ โดยประเทศไทยและต่างประเทศมีความแตกต่างกันคือในต่างประเทศจะเรียนอาชีพเริ่มต้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาเนื่องจากเป็นช่วงที่นักเรียนมีความพร้อมในการทำงานด้านอาชีพ แต่สำหรับในประเทศไทยพบว่าจะให้เด็กเรียนได้เรียนรู้ด้านอาชีพในทุกระดับ

2. ปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินพบว่าขาดความชัดเจนในการทำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ทั้งในด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล ทำให้การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน

ขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติและไม่สัมฤทธิ์ผลตามที่หน่วยงานต้นสังกัดตั้งเป้าไว้เท่าที่ควร

3. รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินประกอบด้วย P: Participation ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษา P: Policy ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายเฉพาะที่ชัดเจนและเฉพาะกลุ่มผู้เรียน E: Economic ควรให้ความสำคัญกับแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์เนื่องจากมีผลกระทบต่อความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ E: Empowerment ควรให้ความสำคัญกับการจูงใจให้บุคลากรเสียสละกำลังกายกำลังใจเพื่อการทำงาน A: Academic ควรให้ความสำคัญกับวิชาการเพื่อให้มีความรู้ทางด้านวิชาการ วิชาชีพตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร A: Autonomous ควรให้ความสำคัญกับการเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา คือ มีความอิสระ คล่องตัว และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม C: Culture ควรให้ความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกันเพื่อการผสมผสานทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข E: Ethic ควรให้ความสำคัญกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามหลักศาสนาโดยคำนึงถึงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพสุจริต

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินในประเทศไทย ประเทศไต้หวัน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศสิงคโปร์ และประเทศออสเตรเลีย มีกฎหมายเฉพาะในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ในต่างประเทศจะมีนโยบายในการจัดการศึกษาด้านอาชีพสำหรับผู้เรียนทุกคนให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นให้มีการเรียนเฉพาะในด้านอาชีพสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา และมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2555) ที่ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพตาม

เป้าหมายในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) ที่พบว่าแนวคิดในการจัดการศึกษาด้านอาชีพของต่างประเทศ คือ มีการวางแผนการศึกษาโดยเชื่อมโยงการมีงานทำกับการศึกษาและการฝึกอบรม การเชื่อมโยงระบบการศึกษาเข้ากับภาคอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน การพึ่งพาอุตสาหกรรมในการจัดอาชีพให้แก่นักเรียน รวมทั้งครูอาจารย์ในระบบซึ่งได้รับการสนับสนุนให้มีการร่วมทำงานกับภาคอุตสาหกรรมเพื่อนำข้อมูลมาออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมและพัฒนาคนที่มีคุณภาพให้แก่อุตสาหกรรม และการลงทุนในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

สำหรับในประเทศไทยจะมีนโยบายในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับสถานศึกษาที่มีคนพิการเข้าเรียนจะมีนโยบายเฉพาะในการพัฒนาอาชีพเพื่อให้สอดคล้องกับความพิการในแต่ละประเภท โดยสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษมีส่วนในการนำนโยบายลงสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมการมีงานทำของคนพิการในแต่ละประเภทให้มีโอกาสในการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ สุจินต์ สว่างศรี (2550) ที่ได้ศึกษาการส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของโรงเรียนลพบุรีปัญญานุกูล จังหวัดลพบุรี ซึ่งพบว่า ยังไม่มีนโยบายเฉพาะที่ชัดเจนในการฝึกอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนพิการ โดยปัญหาอยู่ที่การบริหารจัดการเป็นลักษณะต่างคนต่างทำและยังไม่นำไปสู่การปฏิบัติอย่างแท้จริง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติควรจะต้องมีการกำหนดมาตรการ แนวทางกระบวนการในการทำความเข้าใจที่เป็นรูปธรรม การกำกับติดตาม โดยมุ่งให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาทั้งระดับบริหารและระดับปฏิบัติการตื่นตัวในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้เหมาะสมกับความต้องการที่จำเป็นและตรงศักยภาพของผู้เรียน

การสื่อสารและการเรียนรู้ของคนพิการโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการทางการได้ยินซึ่งจะมีปัญหาในการสื่อสารและความเข้าใจที่ชัดเจนในการสื่อสาร พัฒนาการทางด้านภาษาช้าซึ่งเป็นผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Heward (2006) ได้ให้ข้อสังเกตสำคัญแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและ

ประชาชนทั่วไปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเขียนของเด็กอนุหนวกที่บกพร่องต่ำกว่าเด็กปกติดังกล่าวมาได้หมายความว่าเด็กอนุหนวกที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนจะเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาแต่ประการใด เด็กเหล่านี้เป็นเด็กที่มีสติปัญญาปกติ

เด็กอนุหนวกบางคนก็สามารถอ่านเขียนได้ดีเท่ากับเพื่อนในวัยเดียวกัน แต่ปัญหาที่เด็กอนุหนวกส่วนใหญ่ประสบก็คือ วิธีการเรียนรู้โลกและวิชาการต่างๆ ที่ใช้ในสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของเด็กอนุหนวก ปัญหาทางภาษาของเด็กคล้ายคลึงกับปัญหาในการพูด นั่นคือ เด็กยิ่งสูญเสียการได้ยินมากเท่าใดยิ่งมีปัญหามิทางภาษามากขึ้นเท่านั้น ปัญหาการสื่อสารกับผู้อื่นถือเป็นปัญหาหลักของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินนี้ ดังนั้น หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนควรครอบคลุม การฝึกฟัง การฝึกสายตา การฝึกทักษะทางการพูด การฝึกทักษะทางภาษา โดยกระทำเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย ส่วนเนื้อหาวิชาต่างๆ ควรครอบคลุมเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับเด็กปกติ แต่วิธีสอนตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์อาจแตกต่างหรือมีเพิ่มเติมจากที่มีใช้สำหรับเด็กปกติ ส่วนสิ่งที่จะขาดไม่ได้ที่จะต้องกำหนดไว้ในหลักสูตรคือ การฝึกอาชีพ ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และการฝึกอาชีพเบื้องต้น ซึ่งอาจเปิดเป็นวิชาบังคับหรือวิชาเลือกให้เด็กเรียนก็ได้ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542)

2. ปัญหาในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินพบว่าขาดความชัดเจนในการทำงานนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ทั้งในด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล ทำให้การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติและไม่สัมฤทธิ์ผลตามที่หน่วยงานต้นสังกัดตั้งเป้าไว้เท่าที่ควร สอดคล้องกับ จูไร ทัพวงษ์ (2555) ที่ได้ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับคนพิการยังขาดกฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติที่ชัดเจนมารับ ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไปพบว่านโยบายและแผนการศึกษาสำหรับคน

พิการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่มี บางแห่งมีแต่ขาดความต่อเนื่อง ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนผู้บริหารทำให้นโยบายต้องเปลี่ยนตาม บุคลากรงบประมาณ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกที่จะมารองรับงานด้านการศึกษาสำหรับคนพิการ ขาดระบบสารสนเทศทางการศึกษาและสารสนเทศในการวางแผน สำหรับการบริหารงานบุคคล พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดแคลนครูพี่เลี้ยง และบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ ความเชี่ยวชาญ ขาดการพัฒนาครูและบุคลากรทางด้านการศึกษาพิเศษอย่างไม่ต่อเนื่อง สำหรับด้านการบริหารงานวิชาการพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมไม่สอดคล้องกับความต้องการของคนพิการ ขาดทักษะการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนพิการ และปัญหาในการบริหารงานงบประมาณพบว่าการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เพียงพอล่าช้า มีขั้นตอนมากและขาดความคล่องตัวเนื่องจากมีข้อจำกัดในกฎระเบียบการเบิกจ่ายที่เหมาะสม

จะเห็นได้ว่าปัญหาการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำเกิดจากการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่ขาดความชัดเจนในการมาตรวจการในการดำเนินการแนวปฏิบัติ รวมทั้งกฎระเบียบที่ยืดหยุ่นของระบบราชการซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ในการบริหารจัดการของสถานศึกษา การจัดซื้อจัดจ้าง การจัดสรรอัตราบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทาง ด้านการบริหารงานวิชาการก็ยังขาดหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ของคนพิการทางการได้ยิน และหลักสูตรด้านอาชีพยังขาดการตอบสนองตามความต้องการของชุมชนเป็นส่วนใหญ่ ด้านการบริหารงานบุคคลพบว่ามีครูที่สอนงานอาชีพเพื่อการมีงานทำขาดทักษะและความเชี่ยวชาญ ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในด้านทักษะอาชีพ สำหรับด้านการบริหารทั่วไปจะเห็นได้ว่าขาดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ขาดเครือข่ายในการพัฒนาทักษะด้านอาชีพของผู้เรียน จึงเป็นปัญหาต่อการพัฒนาในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน

3. รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน ประกอบด้วย

P: Participation ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษาซึ่งในการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษาต้องเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรในการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมทั้งด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคลากรและการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษา สร้างรูปแบบ/แนวทางในการสร้างความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมขององค์กรเครือข่ายในการพัฒนาการศึกษา การดูแล และการให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งบริการด้านต่างๆ ในการศึกษาเพื่ออาชีพของคนพิการ

P: Policy ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายเฉพาะที่ชัดเจนและเฉพาะกลุ่มผู้เรียน สอดคล้องกับ จุไร ทัพวงษ์ (2554) ที่ได้ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า กฎหมายระเบียบและหลักเกณฑ์ในการจัดการศึกษาพิเศษยังไม่ครอบคลุมในเรื่องการจัดทำหลักสูตรการเรียน การวัดผลประเมินผล การจบชั้นเรียน เพราะหลักสูตรแกนกลางไม่ได้ระบุว่าเด็กนักเรียนสามารถจบระดับการศึกษาตาม IEP ได้ดังนั้นเด็กพิเศษต้องเข้าสู่การวัดผลประเมินผลเหมือนเด็กปกติ และนโยบายด้านการจัดการอาชีพก็ยังไม่ชัดเจนในการพิจารณาเฉพาะ

E: Economic ควรให้ความสำคัญกับแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์เนื่องจากมีผลกระทบต่อความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2556 ในมาตรา 33 ให้สถานประกอบการจ้างคนพิการเข้าทำงาน มาตรา 34 จ่ายเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มาตรา 35 จัดให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการมีงานทำหรือช่วยเหลืออื่นใดซึ่งเจ้าของสถานประกอบการ ห้าง ร้าน บริษัท มีเจตคติต่อคนพิการไปในทางลบ เชื่อว่าคนพิการไม่มี

ความสามารถทำงานได้หรือทำได้ก็ไม่ได้เท่ากับบุคคลทั่วไปการทำงานของคนพิการ อาจจะทำให้เกิดความยุ่งยากและลำบากแก่สถานประกอบการของตนด้วยเจตคติในทางลบ นี้เอง มีผลทำให้เจ้าของสถานประกอบการ ห้าง ร้าน บริษัท ไม่ยอมรับคนพิการเข้าทำงาน หรือรับก็ให้ค่าตอบแทนต่ำกว่าบุคคลทั่วไป หรือไม่ได้สนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานเหมือนกับบุคคลอื่น

E: Empowerment ควรให้ความสำคัญกับการจูงใจให้บุคลากรเสียสละกำลังกายกำลังใจเพื่อการทำงาน สอดคล้องกับ วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ และจรูไร ทัทพงษ์ (2554) พบว่า ปัญหาของครูการศึกษาพิเศษมีจำนวนไม่เพียงพอต่ออัตราส่วนของ ผู้เรียนและหน่วยงานต้นสังกัดไม่ได้มีกรอบอัตราที่ชัดเจน ซึ่งเป็นภาวะที่หนักมาสำหรับ ครูการศึกษาพิเศษ โดยบางโรงเรียนครูต้องรับภาระงานอื่นเพิ่มเช่นการจัดชั้นเรียนพิเศษ การสอนเสริมให้กับเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษ ส่งผลให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดกำลังใจในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่โรงเรียนได้ตั้งไว้ และมีมาตรการแนวทางในการสร้างแรงจูงใจให้กับครูให้มีความสามารถพัฒนานักเรียนได้เต็มศักยภาพ ผู้บริหาร ควรส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพหรือการเพิ่มวิทยฐานะของครู

A: Academic ควรให้ความสำคัญกับวิชาการเพื่อให้มีความรู้ทางด้าน วิชาการ วิชาที่ตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร สอดคล้องกับ มลิวลัย ธรรมแสง (2519) ที่ได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กหูหนวกและระบบวิธีสอน ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็กหูหนวกที่มีปัญหาอาจจะมีสาเหตุหลาย ประการ แต่สาเหตุหนึ่งที่ครูและนักเรียนให้การยอมรับ คือ การที่ครูไม่รู้วิธีสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพซึ่งรวมถึงการที่ครูยังขาดทักษะในการสื่อสารด้วยภาษามือ ซึ่งโรงเรียน โสตศึกษาส่วนใหญ่ใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่นักเรียนหูหนวกนอกจากนั้น การที่ครูมีเวลาสอนไม่ครบตามระยะเวลาที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ การสอนไม่มีการจัดกิจกรรมเรียนรู้จริง

A: Autonomous ควรให้ความสำคัญกับการเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา คือ มีความอิสระ คล่องตัว และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ต้องเน้นการ

ให้ความสำคัญกับการเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาคือ มีความเป็นอิสระ คล่องตัว และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมโดยมีส่วนร่วมสนับสนุนในการจัดการ สถานศึกษาคือ มีความเป็นอิสระ คล่องตัวและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วน ร่วมกำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ มีการ กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาให้แก่ชุมชนและท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขปรับปรุง พ.ศ.2545 รวมทั้งระเบียบและกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ว่าด้วยการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่ สถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการ มีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชนและทุกภาคส่วน มีระบบการบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใส เป็นธรรม ตรวจสอบได้

C: Culture ควรให้ความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกันเพื่อ การผสมผสานทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข สอดคล้องกับ ชวพล ลิทธิพานิช (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่องการปรับตัวในการทำงานของบัณฑิตที่มีความ พิกัดทางการได้ยื่นที่จบการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานู่นวนก ศึกษาวันที่ 1 พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการทำงานได้ เนื่องจากมีปัญหาในการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมการทำงานที่คนพิกัดทางการได้ ยื่นเป็นคนกลุ่มน้อย เนื่องจากมีปัญหาการสื่อสารกับคนปกติและยังต้องเรียนรู้ การอยู่ร่วมกับผู้อื่นและวัฒนธรรมของคนทั่วไป

E: Ethic ควรให้ความสำคัญกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามหลัก ศาสนาโดยคำนึงถึงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพสุจริตในการบริหารจัดการ สถานศึกษาเพื่อการมีงานทำ ต้องเน้นการสร้างองค์ความรู้ในการใช้การศึกษาเพื่อ พัฒนาเจตคติที่ดีของนักเรียนในการทำงาน เจตคติที่ดีต่อตนเอง สังคมอันจะก่อให้เกิด การพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

สามารถช่วยเหลือสังคมโดยเฉพาะสังคมของคนหูหนวกในที่ทำงาน ควรมีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโดยเน้นให้นักเรียนมีความตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องคุณธรรมจริยธรรม และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

บทสรุป

การบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินจะพบว่านโยบายในการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำยังขาดความชัดเจนในเรื่องของนโยบายซึ่งส่งผลให้พบปัญหาในการดำเนินการของสถานศึกษาจะมีความแตกต่างกัน เนื่องจากการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติมีความหลากหลายทั้งด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป จึงเกิดความแตกต่างในการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยิน สำหรับรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการมีงานทำของคนพิการทางการได้ยินประกอบด้วย P: Participation ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษา P: Policy ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายเฉพาะที่ชัดเจนและเฉพาะกลุ่มผู้เรียน E: Economic ควรให้ความสำคัญกับแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์เนื่องจากมีผลกระทบต่อความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ E: Empowerment ควรให้ความสำคัญกับการจูงใจให้บุคลากรเสียสละกำลังกายกำลังใจเพื่อการทำงาน A: Academic ควรให้ความสำคัญกับวิชาการเพื่อให้มีความรู้ทางด้านวิชาการ วิชาชีพตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร A: Autonomous ควรให้ความสำคัญกับการเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาคือ มีความอิสระ คล่องตัว และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม C: Culture ควรให้ความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกันเพื่อการผสมผสานทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข E: Ethic ควรให้ความสำคัญกับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตามหลักศาสนาโดยคำนึงถึงการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพสุจริต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545, กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551) พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551, กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- จิรภา พลจันทร์. (2547) ปัญหาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในโรงเรียนสำหรับคนพิการ, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ชวพล ลิตติพานิช. (2548) การปรับตัวในการทำงานของบัณฑิตที่มีความพิการทางการได้ยินที่จบการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชานูชนวนศึกษา รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2546 วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชางานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542) การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ, กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พุทธศักราช 2550. (2550) จาก www.nep.go.th/Upload/modLaw/178.pdf [ค้นเมื่อ 2 กันยายน 2557].
- มลิวัดย์ ธรรมแสง. (2519) การสอนคนหูหนวกโดยใช้ระบบรวม ใน 25 ปีแห่งการจัดการศึกษาของคนหูหนวกในประเทศไทย, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญกิจ.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2550) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ และจู่ไร ทัพวงษ์. (2554) วิพากษ์นโยบายและข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติเกี่ยวกับ คนพิการในประเทศไทย: ความเสมอภาคในโอกาสของกรมีงานทำงาน และไม่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม, กรุงเทพฯ: องค์การแรงงานระหว่างประเทศ.

- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2556) *สถิตินักเรียน นักศึกษาพิการของกระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2556*, กรุงเทพฯ: ศูนย์ฯ.
- สุจินต์ สว่างศรี. (2550) *การส่งเสริมอาชีพคนพิการทางสติปัญญาของโรงเรียนลพบุรี วิทยาลัยเกษตร จังหวัดลพบุรี*. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิทยวิสุทธิ.
- สำนักงานบริหารการศึกษาศาพิเศษ. (2556) *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557*, กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (องค์การมหาชน). (2545) *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545*, กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2557) *สถิติข้อมูลคนพิการ 2557*, จาก http://ecard.nep.go.th/nep_all/file/Stat_June57.pdf [ค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2557].
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557) *การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการทำงาน*, จาก http://www.curriculum51.net/viewpage.php?t_id=164 [ค้นเมื่อ 2 กันยายน 2557].
- Rieger, E. & Liebfried, S. (2003) *Limits to globalization*, Cambridge, UK: Polity Press in association with Blackwell Publishing.
- Shulman, L. S. (1981) Disciplines of inquiry in education: An overview, *Educational Researcher*, vol. 10, no. 6, pp. 5-23.